

визначається множенням середньоденного заробітку на кількість робочих днів за лікарняним та на відсоток оплати.

Якщо працівник захворів, перші п'ять календарних днів оплачує підприємство, починаючи із шостого дня за рахунок коштів отриманих від Фонду соціального страхування з тимчасової непрацездатності (ФСС).

Схоже визначається і середня заробітна плата за час відрадження, але для розрахунку середньоденного заробітку береться період в два місяці[2].

Список літератури: 1. Закон України від 15.11.1996 р. за № 504/96-ВР «Про відпустки», 2. Закон України від 24.03.1995 р. за № 108/95-ВР «Про оплату праці».

М.В. ПЕТА, канд. екон. наук, доцент кафедри ЕАтаО, НТУ «ХП»

В.М. ЖАРКОВ, магістрант кафедри ЕАтаО, НТУ «ХП»

ПРОБЛЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ГРОМАДЯН НА ШЛЯХУ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

На сучасному етапі розвитку вітчизняної економіки питання оптимізації оподаткування доходів громадян, зниження податкового тягаря та створення сучасної прозорої системи податкових платежів є вкрай важливими для України на шляху до інтеграції у міжнародний простір.

На наше переконання, з метою створення в Україні оптимальної системи прибуткового оподаткування необхідно всебічне вивчення особливостей податкових систем країн з розвинутою економікою та країн, з якими планується подальше інтегрування, бо саме кожна з таких держава формує свою систему оподаткування з урахуванням досвіду інших країн, власних національних особливостей, стану економіки, розвитку ринкових відносин, необхідності вирішення конкретних економічних і соціальних завдань.

Проведене дослідження податкового законодавства Європейського співтовариства, дозволило виділити наступне:

1. головним з принципів оподаткування є принцип територіальної недискримінації, за яким усуваються можливості подвійного оподаткування нерезидентів (Це дає можливість вільно переміщатись в межах Європейського простору);

2. прийняті або запропоновані до розгляду Ради ЄС заходи торкаються тільки принципів системи оподаткування і податкової бази (Процентну ж ставку як найбільш гнучкий інструмент визначає національна влада);

3. у більшості країн світу шкала ставок податку з доходів фізичних осіб прогресивна і максимальний їх розмір сягає значних величин.

Найбільш цікавим, з огляду трансформаційних перетворень у українському законодавстві, є досвід національної податкової системи Франції та Німеччини.

Від інших країн Західної Європи національна податкова система Франції вирізняється лише деякими, але помітними особливостями:

- по-перше, в основі бюджетного процесу знаходиться принцип пріоритету ресурсів, що означає затвердження парламентом спочатку доходної частини бюджету, а потім видаткової;

- по-друге, з початку 80-х років уряд проводить політику децентралізації, що полягає в розширенні прав місцевих органів самоврядування і супроводжується відповідним перерозподілом податкових надходжень;

- по-третє, відповідно до вимог уніфікації податкових систем в рамках Європейського Союзу протягом останнього десятиліття спостерігається зниження ставок оподаткування з одночасним розширенням податкової бази за рахунок скасування пільг[3].

У Німеччині сьогодні застосовується прогресивна система прибуткового податку. Мінімальна податкова ставка дорівнює нулю. По ній прибутковий податок платять люди з дуже низьким рівнем доходів. Але таких громадян вкрай мало. Потім, при незначному зростанні доходів, ставка піднімається до

16%, а максимальний розмір податку перевищує 50%. Під максимальне оподаткування потрапляють приблизно 20% німецьких платників податків. Окремо сплачуються податки на нерухомість, авто і т. д.

Таким чином, питання раціоналізації оподаткування доходів громадян України потребує додаткової уваги українських економістів на представників законодавчої влади, так як його вирішення суттєво впливає на формування і зростання валового внутрішнього продукту і національного доходу, на їх розподіл і споживання. А відтак, і на розвиток окремих підприємств і галузей народного господарства, на становище і рівень життя широких мас українського населення.

Г.С. КРУГОВА, магістр каф. ЕАтаО, НТУ «ХП»

Л.С. СТРИГУЛЬ, к.е.н., доцент каф. ЕАтаО, НТУ «ХП»

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ

На сьогодні житлово-комунальне господарство (ЖКГ) України перебуває в критичному стані, що зумовлено об'єктивними й суб'єктивними причинами. До об'єктивних причин потрібно віднести те, що в період після здобуття незалежності, приблизно до 2000 р., комунальні підприємства не мали реальних коштів на капітальний ремонт інфраструктури, а амортизаційні відрахування використовувались не за призначенням. До суб'єктивних причин належать непрофесіоналізм і непродумана приватизація деяких комунальних підприємств, у результаті чого на керівні посади були призначені особи, які не мали професійних навичок з управління складними об'єктами комунальних підприємств.